

Ο τίμιος ξυλοκόπος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κάποτε, όταν οι Έλληνες πίστευαν στους 12 θεούς και σε πολλούς άλλους μικρότερους θεούς και θεές, ένας ξυλοκόπος έκοβε ξύλα κοντά σ' ένα ποτάμι.

- Δυστυχία μου!!!

Η φωνή του ξυλοκόπου αντήχησε μέσα στο δάσος και η στενοχώρια του τον έκανε να κλαίει σωριασμένος στην ακροποταμιά. Τότε ο θεός Ερμής, που περνούσε από κει, άκουσε τα κλάματα και τις φωνές και θέλησε να μάθει τι συνέβαινε στον δυστυχισμένο ξυλοκόπο.

- Τι να σου λέω τώρα, άνθρωπέ μου! Καθώς χτυπούσα με το τσεκούρι μου κείνο το μεγάλο δέντρο που βλέπεις στα δεξιά του ποταμού, μου ξέφυγε το τσεκούρι από τα χέρια και έπεσε στο νερό. Πάει το τσεκούρι μου, πάει κι η δουλειά μου, πάει και το μεροκάματο για τα παιδιά μου!

Στ' απελπισμένα λόγια του ξυλοκόπου, ο θεός Ερμής, που ο ξυλοκόπος μας βέβαια δεν είχε καταλάβει ποιος ήταν, του υποσχέθηκε πως θα βουτήξει στο νερό και θα του φέρει το τσεκούρι του. Και πράγματι, ο θεός βούτηξε στο ορμητικό ποτάμι και βγάζει ένα χρυσό τσεκούρι μέσα από το νερό.

- Μακάρι να ήταν αυτό! Ο ξυλοκόπος μας, τίμιος καθώς ήταν, δεν αναγνώρισε για δικό του το χρυσό τσεκούρι.

Κι όταν ο θεός Ερμής ξαναβούτηξε στο ποτάμι και του έφερε ένα ασημένιο τσεκούρι:

- Ούτε αυτό είναι δικό μου, είπε πάλι.

Ο θεός Ερμής τελικά βούτηξε για τρίτη φορά στο ποτάμι και τώρα του έφερε το δικό του τσεκούρι.

- Αυτό είναι το δικό μου! Τα μάτια του ξυλοκόπου άστραψαν από χαρά, μα και τα μάτια του θεού Ερμή γέμισαν συγκίνηση για τον τίμιο αυτόν άνθρωπο! Και γι' αυτήν ακριβώς την τιμιότητα του χάρισε και τα άλλα δύο τσεκούρια, το χρυσό και το ασημένιο.

Ο Ξυλοκόπος, όταν γύρισε σπίτι του, χαρούμενος, περιέγραφε στην οικογένεια και τους φίλους του όλα όσα έγιναν. Κάποιος από τους φίλους του τότε, σκέφτηκε να κάνει το ίδιο κοντά στο ποτάμι και έριξε επίτηδες το τσεκούρι του στο νερό του ποταμού. Άρχισε μετά να κλαίει και να φωνάζει για το δήθεν χαμένο τσεκούρι του. Νάτος και πάλι ο θεός Ερμής, παρουσιάζεται πρόθυμος να του φέρει το τσεκούρι του. Όταν όμως του προσφέρει ένα χρυσό τσεκούρι, που έβγαλε από το ποτάμι:

– Ναι, αυτό είναι το δικό μου, φώναξε ενθουσιασμένος ο Ξυλοκόπος μας με περισσή ψευτιά!

Όμως ο θεός Ερμής μπροστά σε τόση ψευτιά αλλά και το περισσό θράσος, όχι μόνο δεν του χάρισε το χρυσό αλλά ούτε και το δικό του τσεκούρι δεν του έδωσε!

– **Η τιμιότητα είναι ο καλύτερος δρόμος φίλε μου και συ δεν τον ακολούθησες**, ήταν τα τελευταία λόγια του θεού Ερμή, πριν εξαφανιστεί για πάντα από τα μάτια του ψεύτη Ξυλοκόπου.

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε την αφήγηση του μύθου

%timios_xylokopos%